

איגרת לרוב הציוני הדומם

בשנתה ה-75
של מדינת ישראל

נפתלי בנט
ראש ממשלת ישראל

פעמיים היתה ליהודים מדינה ריבונית ומאוחדת בארץ
ישראל.

בפעם הראשונה היא התקיימה 80 שנים ואז התכצלה
לשניים בגלל סכסוך פנימי.

בפעם השנייה היא התקיימה כ-77 שנים ואז איבדה
את ריבונותה לרומאים בגלל סכסוך פנימי.

מדינת ישראל היא ההזדמנות השלישית.
כעת המדינה בשנתה ה-75.

כולנו עומדים למבחן האם נשכיל לצלוח את העשור
השמיני כמדינה ריבונית ומאוחדת, או שניכשל שוב
בגלל סכסוכים פנימיים.

היהודים בימינו.

”
נדרוס אתכם יותר גרוע ממה שאתם עושים היום... אנחנו נדרוס כל
נורמה.. אנחנו צריכים לרמוס את השמאל בישראל עד הסוף.

“

”
100 טון אקונומיקה סמיכה פקק כחול על הפרקליטות כשנחזור...
הפקידים הרקובים יענשו... ממליצה לפקידים הרקובים לגייס עורכי
דין כבר עכשיו כי נחזור מהר מכפי שהם חושבים.

“

”
כשאנחנו נחזור לשלטון זה יתנקם בכם, כי אנחנו נדע למשול בצורה
שגם תדרוס... כשנחזור לשלטון תגלו מה זה כשהליכוד לא אנושי.

“

”
חכו, חכו מה נעשה לכם כשנחזור לשלטון...

“

”
... מי ששותף לממשלה זו, לא צריך להכניס אותו לבית הכנסת...

“

מבחר התחייבויות של חברי כנסת שונים מן האופוזיציה.

לפני כשנה מדינת ישראל הגיעה לאחד מרגעי השפל הקשים שידעה.

כאוס, סחרור בחירות אינסופי, שיתוק ממשלתי, הערים לוד ועכו בוערות אל מול ממשלה נבוכה ומסוכסכת, סגידה לאיש אחד ושעבוד האנרגיה של המדינה לצרכיו המשפטיים, חולשה נוראה מול אויב רצחני שיורה טילים על ירושלים.

עמדנו ימים אחדים לפני הליכה למערכת בחירות חמישית שהייתה מפרקת את המדינה, ואז קיבלתי את ההחלטה הקשה ביותר והציונית ביותר בחיי:

להקים ממשלת הצלה לאומית כדי לחלץ את ישראל מהכאוס ולהחזירה לתפקוד.

לחבור לאנשים עם דעות שונות מאד משלי על מנת להציל את המדינה. ידעתי שמכונת רעל עצומת ממדים תופנה נגדי, ולקחתי על עצמי להיות המגן האנושי של מדינת ישראל.

יחד עם חבריי בממשלה, החזרנו את ישראל לתפקוד ולצמיחה. בימים אלו, כמעט שנה אחרי, אנחנו, אזרחי ישראל כולם, עומדים שוב בפני צומת דרכים היסטורית:

להמשיך קדימה עם מדינה מתפקדת או להידרדר אחורה לכאוס, לשנאה פנימית, לחולשה חיצונית ולשעבוד המדינה לצרכי איש אחד.

על המגרש כרגע פועל רק צד אחד - מכונת רעל רועשת וקטלנית של בן גביר, עודה, נתניהו וסמוטריץ', שמפעילה אלימות, סחטנות ומסה של 'פייק ניוז', ואילו הרוב הדומם ששמח מממשלה רגועה ומתפקדת, אכן דומם ולוקח הכל כמובן מאליו.

אם איננו רוצים להידרדר אחורה - על כולנו לפעול.

איגרת זו היא הקריאה לפעולה.

איך קמה ממשלת ההצלה הלאומית?

אנשים נוטים לשכוח מהר, אז אזכיר לכם את מצבה של ישראל לפני שנה. ישראל עברה ארבע (!) מערכות בחירות רצופות. אזרחי ישראל היו פצועים, חבולים ומותשים מהקמפיינים האכזריים האינסופיים. לא היה תקציב למדינה. משרדי הממשלה היו משותקים ונבוכים. מאות אלפי מובטלי קורונה ישבו בבית עקב מדיניות הסגרים והחל"תים של הממשלה. גל הדלתא עמד לפרוץ לעולמנו. כלכלת ישראל הייתה בצמיחה שלילית ובחוסר ודאות נוראי בגלל הבחירות האינסופיות, ובגלל החשש מעוד סגרים הרסניים. ישראל איבדה שליטה על הוצאותיה והגיעה לגירעון שיא של **10.1% (!)**. חמאס איים על נתניהו לבל יקיים את מצעד הדגלים במסלול הרגיל, נתניהו התקפל בפני האיום ושינה את התיב. בתגובה חמאס והג'יהאד אסלאמי ירו בחוצפה ובעזות מצח רקטות על ירושלים (!) בירת ישראל. הם הריחו את החולשה והקיטוב הפנימיים. תושבי ירושלים שמעו סירנות ונשכבו על המדרכות. מליאת הכנסת הופסקה וחברי כנסת הובהלו לחדרי ביטחון. תושבי הדרום חזרו למקלטים, אליהם הורגלו בעשור האחרון. בלוד ובעכו פורעים ערבים ביצעו לינצ'ים באזרחי ישראל, שרפו עסקים ובתי כנסת, והמדינה איננה. משך ימים שלמים הערים המעורבות חיו במציאות מקבילה של טרור הקמת המדינה. מראות תשפ"א נראו כמו מאורעות תרפ"ט. אין דין ואין דיין. אלה היו ימים נוראים.

ממשלת ישראל הייתה עסוקה מבוקר עד ערב במריבות פנימיות שהובילו לשיתוק מוחלט.

השנאה הפנימית בישראל הגיעה לשיאים.

מדינת ישראל איבדה שליטה.

בפוליטיקה:

לאחר הבחירות הרביעיות, נשיא המדינה הטיל על נתניהו את מלאכת הקמת הממשלה. נתניהו הצליח לצבור 59 אצבעות, כולל כל שבעת חברי הכנסת של ימינה, ואני בתוכם.

אך חסרו לו שתי אצבעות.

נתניהו קיים סדרת פגישות מו"מ בבלפור עם מנסור עבאס, והם סיכמו על תמיכתו בהצבעה להקמת הממשלה.

חברי הכנסת מהליכוד - קיש, לוין ואחרים - התפייטו כמה זה נפלא שיש מנהיג מתון ואמיץ כמו מנסור עבאס (אגב, בצדק. מנסור אכן איש אמיץ), חיבקו אותו ללא סוף במליאת הכנסת וניהלו איתו את המו"מ.

גלית דיסטל עוד קודם כתבה בהתרגשות: "מנסור עבאס הוא קול חדש שמעורר תקווה עצומה.. לא מחרים את המפלגות הציוניות, מושיט יד לנתניהו, וטוב שנתניהו הושיט יד בחזרה".

היא וחבריה אף תקפו את השמאל שהם לא מחבקים את מנסור, ואז סמוטריץ' הרס לנתניהו את הכל.

סמוטריץ' התעקש: אפילו לא הצבעה חד פעמית של מנסור. נתניהו שלח רבנים ושליחים ללחוץ על סמוטריץ', והוא בשלו.

נתניהו נותר עם 59, ונכשל בפעם הרביעית בהקמת ממשלת ימין. הוא נאלץ להשיב את המנדט לנשיא.

הנשיא העניק את המנדט ללפיד. הימים נקפו.

הדילמה שעמדה בפניי:

"לזרום עם המחנה" ובכך לאפשר בחירות חמישיות;

או **להסתכל על טובת המדינה**, ולהירתם יחד עם מפלגות ימין, מרכז, שמאל ומנסור, להקמת ממשלת הצלה לאומית.

האפשרות הנוחה לי פוליטית וחברתית הייתה ברורה.

"להישאר במחנה", באזור הנוחות, לזרום לעוד בחירות, לשינוי חוקי היסוד בישראל כדי לאפשר לנתניהו את צרכיו המשפטיים, ולגרור את הציבור הישראלי לסבב חמישי בתוך הקורונה, בתוך הכאוס שאחרי "שומר החומות" והמהומות הלאומניות בעכו, לוד וברחבי הארץ.

האפשרות הקשה:

להקים **ממשלת הצלה לאומית** בראשותי עם מפלגות מכל גווני הקשת הפוליטית.

לחלץ את ישראל מהתהום.

להעביר תקציב אחרי מספר שנים.

להחזיר את ישראל למסלול תפקוד כלכלי, ביטחוני ואזרחי.

נכון, "הרווחתי" את ראשות ממשלת ישראל, אולי התפקיד הקשה בעולם.

הייתי מעדיף להגיע לשם באופן אחר.

בעולם מתוקן, ראש ממשלה עומד בראש מפלגה גדולה.

אבל ידעתי שזו הדרך היחידה לחלץ את ישראל מהתהום, ועדיין לשמור על הערכים והאינטרסים התואמים את השקפתי הלאומית.

ידעתי שאם אקים את הממשלה, מכונת רעל אדירה תופעל נגדי, נגד משפחתי ונגד חברי סיעתי!

איך ידעתי?

כי נתניהו אמר לי:

"אם לא תצטרף אליי לבחירות אני אפעיל כנגדך צבא של כטב"מים (כלי טייס בלתי מאויישים)" – הראה לי עם היד שלו מעין כטב"מ מעופף.

כוונתו הייתה שהוא ירתום את ערוץ 20 (כיום 14), את גלי ישראל, את השופרות שלו, הצייצנים, המכגינים בתשלום, המתפרעים, "מכוני הסקרים" שלו, ובעצם – את כל מכונת הרעל שהוא בנה משך שנים רבות.

בחרתי לקחת אחריות ולהקים ממשלה בישראל.

על אף האיומים, ואולי דווקא בגללם, החלטתי, יחד עם חבריי בסיעה, לחלץ את ישראל מהבור, ולהקים ממשלה.

בשבת כינסתי את משפחתי, את גילת ואת הילדים, ואמרתי להם: "בימים הקרובים אבא הולך לעשות מעשה. להקים ממשלה. בכלל לא בטוח שאצליח בכך. ובכל מקרה יקראו לי בשמות, יקללו אותי ואת חבריי, אבל אני רוצה שתדעו – אני עושה את זה רק למען מדינת ישראל, כי החלופה היא התפרקות מדינת ישראל".

ייאמר לזכותו של נתניהו, שאכן הוא הפעיל את מכונת הרעל שלו בכל העוצמה, כפי שהבטיח.

עוד בטרם הקמת הממשלה, צבא של מכגינים בתשלום מטעמם של נתניהו וסמוטריץ' הגיע לבתיהם של איילת שקד, עידית סילמן, ניר אורבך, ושאר חברי מפלגתי.

"כלבה", "נוכל", "נגיע למשפחה שלך" וקללות קשות מאלו הפכו להיות מנת חלקם של חברי סיעתי, עד היום.

עידית ושמוליק סילמן סיפרו לי שאנשי סמוטריץ' רדפו את ילדיהם בתנועת הנוער, בבתי הספר. עידית הראתה לי סרט של רכב עם מקולים רודף אחרי רכבה באוטוסטרדה, וסיפרה לי על קללות שכל מיני רבנים הטילו עליהם.

לצערי, מכונת השנאה והאיומים הצליחה להביא את עידית לנקודת שבירה, וכעת היא שבויה בידי המכונה, בידי אותם אנשים בדיוק אשר הרסו את חייה, ששלחו אנשים לאיים על ילדיה, ששברו את נפשה.

זה עצוב מאד.

זה ניצחון הרוע על הטוב.

אין לי ספק שבתוך ליבה עידית מבינה את גודל הנזק הביטחוני, הכלכלי והחברתי שהיא עלולה להמיט על מדינת ישראל, אם תוביל אותנו שוב ככאוס ותמסור את המדינה לידיים של אלו שריסקו את נפשה.

כבר בנאום ההשבעה שלי כראש הממשלה, חברי הכנסת של הליכוד, בן גביר וסמוטריץ' קיללו, צעקו, צרחו.

ילדיי החמודים נכחו בקהל, ולא כל-כך הבינו מה מתרחש, אז הם שלחו לי סימני לב כדי לחזק אותי.

מאז, רעש מכונת הרעל לא פסק לרגע.

בימים אלו המכונה המשומנת והממומנת מופנית לעברו של ניר אורבך ובני משפחתו.

אבל המשכנו קדימה.

יחד עם חבריי בסיעה ובקואליציה, לקחנו אחריות ומנענו בחירות חמישיות.

הקמנו ממשלה ביצועית וטובה.

בפרק הבא תראו שהממשלה שלנו עמדה בהתחייבות להחזיר את ישראל למסלול.

הממשלה עשתה תוך פחות משנה, מה שממשלות קודמות לא עשו בעשור.

מה הממשלה שלנו הצליחה לעשות עבורכם בשנה האחרונה

✓ העברנו תקציב למדינה.

לאחר למעלה משלוש שנים של קיפאון, העברנו תקציב גדוש רפורמות של תחרות, של שחרור מעול הבירוקרטיה.

שר האוצר ליברמן, שהכין את ההצעות הנועזות, קיבל ממני וימשיך לקבל את כל הגיבוי על מנת להצליח.

להעברת התקציב הייתה גם השלכה ביטחונית קיומית: לאחר מספר שנים של קיפאון בהיערכות מול האיום האיראני, אישרנו תקציב מיוחד להכנת צה"ל לכל פעולה, גם במקומות הרחוקים ביותר.

✓ הצמחנו את המשק ב-8% והחזרנו מאות אלפי מובטלים לעבודה.

אתם זוכרים שאמרתי "לא פרנסה – לא מעניין"?
קיימנו. בענק.

החזרנו מאות אלפי מובטלי קורונה לעבודה. מאבטלה של 5.1% ירדנו ל-2.9% והשכר הממוצע בישראל זינק.

העסקים בישראל חווים כעת שגשוג חסר תקדים.
מדיניות "ישראל פתוחה" בקורונה לצד הרפורמות שביצענו בתקציב, לצד היציבות הפוליטית, אפשרו לישראל לזנק קדימה.

✓ הורדנו את הגירעון משיעור של 10.1% (!) ל-0.6%.

לאחר אובדן שליטה מוחלט על הוצאות, פיזור כספים חסר אחריות, תפסנו את המושכות ועברנו לניהול אחראי של הגדלת הכנסות וצמצום הוצאות. הצלנו את ילדינו מדורות של חובות.

✓ הפסקנו את מזוודות הדולרים שנתניהו העביר לחמאס משך שנים.

קיבלתי החלטה, יחד עם **שר הביטחון בני גנץ**: לא עוד.
ככה לא נלחמים בטרור.
ולמרות האיומים וההפחדות, הפסקנו זאת.
השנה החולפת הייתה השקטה מזה עשור עבור תושבי שדרות ועוטף עזה.

✓ שינינו ב-180 מעלות את המדיניות מול חמאס.

עברנו מהכלה להתקפה.
לאחר 13,000 רקטות שחמאס ירה לעבר אזרחי ישראל בתל אביב, ירושלים, שדרות, אשקלון ועוטף עזה; לאחר שכבר התרגלנו לגמרי "להכיל" בלוני תבערה ששרפו 45,000 דונמים בשדות החקלאים, קיבלנו החלטה:
סוף להכלה.
אנחנו תוקפים חזרה.

וכן עשינו.

אנחנו יוזמים פעילות נגד הטרור בכל מקום: בעזה, ביהודה ושומרון וגם הרחק מגבולות ישראל.
הרעיון הוא לפגוע מוקדם בטרור ובשטח ההתארגנות שלו.

✓ **שמנו קץ למדיניות הסגרים בקורונה.**

הממשלה הקודמת ביצעה שלושה סגרים ארוכים - סגר בכל גל. קיבלתי החלטה, יחד עם **שר הבריאות הורוביץ**, שנעשה הכל כדי לבחור בדרך הקשה יותר של השארת ישראל פתוחה במהלך גלי הקורונה. ביצענו מאות פעולות. יזמנו. פעלנו. הכנסנו בדיקות למערכת החינוך לכלל ילדי ישראל.

✓ **שיקמנו את היחסים הבינלאומיים של ישראל.**

שר החוץ לפיד הקים לתחייה את משרד החוץ ומינה שגרירים וקונסולים רבים. הוא יזם את פסגת הנגב.

יצאתי לפגוש את נשיא ארצות הברית, את רה"מ בריטניה, את קנצלר גרמניה החדש (אחרי שדאגתי לביקור אחרון של הקנצלרית מרקל, על מנת לסגור את עסקת רכש הצוללות שהייתה תקועה משך שנים בגלל החקירות וכתבי האישום).

חתמנו בראשי תיבות על הסכם סחר חופשי ראשון עם מדינה ערבית, האמירויות.

קיימתי את פסגת שארם א-שייח' עם מנהיגי מצרים והאמירויות. דגל ישראל התנוסס שם.

ניהלנו מערכה עיקשת כדי למנוע את הוצאת ארגון "משמרות המהפכה" האיראני מרשימת ארגוני הטרור, והצלחנו בכך.

✓ **בלמנו פתיחת קונסוליה אמריקאית לפלסטינים בירושלים.**

בפגישתי עם נשיא ארה"ב אמרתי לו בנימוס אך בחדות שלא אסכים להקמת קונסוליה בירושלים, מכיוון שירושלים היא בירת מדינה אחת בלבד, וזו ישראל.

✓ נלחמים באיראן.

אחרי הזנחה בלתי נסלחת, כאשר אני "יורש" מצב בו איראן כבר מעשירה אורניום ב-60% (שזו חציית כל הקווים האדומים), כאשר הממשלה הקודמת "הכילה" את זה, מיד הקציתי מיליארדים ודהרנו בתכנית פעולה לבלימת הגרעין האיראני. המחדל והתיקון עוד יעסיקו היסטוריונים בעתיד. כרגע המשמרת שלנו ואנחנו מטפלים.

בנוסף, ללא קשר לסוגיית הגרעין, יצרתי לפני כמעט שנה משוואה חדשה, לפיה אנו פוגעים באיראן פנימה בתגובה לפגיעה שלהם בנו דרך השליחים שלהם.

לא ייתכן שמשך שנים אנחנו מקיזים את דם בנינו בלבנון ומול עזה בקרבות מול שליחי איראן, ואילו השולח, ראש התמנון, חסין מפגיעה. עידן החסינות של איראן נגמר.

✓ לראשונה, אנו נלחמים ברצינות בפשיעה בחברה הערבית ובנשק הבלתי חוקי.

לאחר עשר שנות הזנחה, כאשר ממשלת ישראל למעשה הרימה ידיים, אפשרה למשפחות פשע להשתלט על העיריות, לגבות דמי פרוטקשן מעסקים, להטיל אימה על אזרחים טובים, עשינו צעד.

קיבלתי החלטה, יחד עם **השר לביטחון פנים בר-לב**, להקים צוות פעולה ממשלתי מיוחד בראשות **יואב סגלוביץ**, שהחל לרדוף, להקשות, לעצור, ובכלל זה למרר את חיי משפחות הפשע והפושעים בחברה הערבית. וזה כבר החל לשאת פירות.

חלק מראשי משפחות הפשע ברחו לחו"ל, אחרים הפסיקו פעילות. רבים כבר נמצאים בהליכים פליליים.

בארבעת החודשים האחרונים מספר אירועי הירי בחברה ערבית ירד ב-30%. אנחנו מצליחים. אסור, פשוט אסור, להפסיק באמצע.

✓ חוללנו את מהפכת התחרות בכשרות.

כל אזרח ישראלי, כל בעל מסעדה או מלון, מכיר את השחיתות שתפסה אחיזה בחלק גדול ממערך הכשרות.

פעילים פוליטיים מסבירים לך את מי תשכור, כמה תשלם לו, ואיזה בן משפחה של הממונה אתה צריך לפנק. **סגן השר מתן כהנא**, שלדעתו הוא אולי שר הדתות הטוב בתולדות המדינה, הגיע לעבוד.

הוא ביצע מהפכה אדירה שפותחת תחרות בעולם הכשרות. גם מוזילה מחירים, וגם מגבירה את רמת הכשרות ואיכות השירות.

כך הוא מתכוון להמשיך בכל תחומי הדתות. לתקן. לשפר. לא להפקיר את העולם הזה בידי עסקנים פוליטיים שמנצלים את זה למטרותיהם. אינני רוצה לדמיין שכל זה ישוב לאחור.

✓ חוללנו מהפכה של העברת סמכויות לשלטון המקומי ואישרנו 14 ישובים חדשים בנגב.

שרת הפנים איילת שקד עושה בימים אלו מה שכולם ידעו שצריך לעשות משך שנים: להעביר סמכויות מהממשלה לראשי רשויות.

המצב עד היום היה הזוי: ראש עיר זקוק לחתימת שר הפנים על כל דבר שזז - היתר בנייה, מהלכים ברווחה ובחינוך.

מה שנקרא "אחריות בלי סמכות".

זה סרבול שפוגע קשות בתושבים.

קעת השרה שקד נפרדת במודע מסמכויות שפוליטיקאים אוהבים לשמור.

היא עושה זאת מסיבה אחת – כי זה טוב לישראל.

בנוסף, היא פועלת יחד עם **שר השיכון אלקין** להקמת 14 ישובים חדשים, ועוד עיר חדשה, בנגב.

תמצית הציונות!

✓ הפסקנו את שלטון היחיד במדינה. עברנו מ"אני" ל"אנחנו".

הלוואי שיוכלתם לראות את פעולת הממשלה. שרים עובדים בשיתוף פעולה. ביחד.

הממשלה אמנם מרובת דעות, אבל כולם מאוחדים במטרה לדחוף את ישראל קדימה. לתקן בעיות. לבנות.

כראש ממשלה אני פועל לנצח על התזמורת הזאת, כאשר אני רוצה שכל שר יצליח למען הציבור.

גישתי היא להאציל סמכויות לשרים, לאפשר להם לעבוד, לגבות אותם בפעולה, ולהעניק להם את הקרדיט לאחר ההצלחה.

אספר לכם סיפור שלא הכרתם.

מיד עם כניסתי לתפקיד התקשרתי **לשר התרבות והספורט, חילי טרוכר** ואמרתי לו שבטקס המשואות ביום העצמאות אני מבקש לחזור למסורת הקבועה, שהייתה כאן בשנים עברו. אינני רוצה לנאום.

אינני רוצה שיקרינו סרט תעמולה אישי שלי ושל רעייתי. אינני רוצה שהקהל יתבקש לעמוד עם כניסתי ועם כניסת רעייתי. טקס המשואות תמיד היה שייך לעם, שהכנסת מייצגת אותו, וכך היה השנה.

אתם זוכרים את המריבה של נתניהו עם יו"ר הכנסת דאז יולי אדלשטיין על האם ינאם או לא? זוכרים איך כולנו היינו נבוכים שכך מקלקלים לנו את הרגע הישראלי הקדוש הזה?

הסיפור הזה נגמר. חזרנו לממלכתיות. המדינה מעל "אני". כך גם בכל התחומים – אני מעצים את שריי.

אינני כוחד שיצליחו, אלא כועל שיצליחו.

הרי הצלחה שלהם היא הצלחה למדינת ישראל כולה. זו תמיד הייתה דרכי. כמפקד בצה"ל, כמנכ"ל חברות הייטק, כשר כלכלה, חינוך וביטחון. כיושב ראש תנועה פוליטית. תמיד פעלתי לחזק ולהעצים את הכפופים לי.

כן, בסוף האחריות העליונה היא עליי, כראש ממשלת ישראל. אבל הסוד להצלחה של הממשלה הוא רצון טוב של כולם. לא קטנות וצרות עין.

אני יכול להמשיך לספר לכם על הצלחות הממשלה בשלל תחומים: קידום המטרו בתל אביב ע"י **שרת התחבורה מרב מיכאלי** (המטרו שמירי רגב בלמה כדי "להראות לשמאלנים מה זה");

רפורמות נפלאות של **שר המשפטים גדעון סער** - לראשונה שימוע לשופטי עליון ועוד;

תכנית פעולה חיונית לבדואים בנגב, שמקדם **שר הרווחה מאיר כהן**. מצד אחד – לאפשר לבדואים לחיות כחוק.

מצד שני – לכנות שטחי ענק בנגב מבנייה בלתי חוקית.

כל מי שנוסע דרומה לא יכול שלא לראות את האסון שהתחולל כאן ב-20 השנים האחרונות.

לא הכל מושלם.

המחירים בישראל מהגבוהים בעולם.

משך 15 שנה הצטברו כיסים של מונופולים וקרטלים, אך אנחנו מטפלים בכך כעת.

הבירוקרטיה עדיין עצומה בישראל. לכן **סגן השר אביר קארה** מסתער על זה – וכבר "חיסלנו" עשרות תקנות ורגולציות מיותרות ומתסכלות. מחירי הדיור בלתי נסבלים.

בעשור האחרון הם זינקו לרמות אסטרונומיות.

בשנתיים של קיפאון הבחירות, הייתה צניחה במספר השיווקים והתחלות הבנייה.

שמתם לב מה קרה כאן בשנה האחרונה?

חזרנו לעבוד בשבילכם, האזרחים.

שרי הממשלה לא עוסקים בעצמם. אלא קמים בבוקר, ועובדים בשבילכם.

כל כך פשוט.

כל זה עומד בסכנה כעת.

אנו עלולים לאבד הכל.

מדינת ישראל בסכנה ממשית לחזור לכאוס, לימי הרעש, לחולשה מול חמאס, לשיתוק בהיעדר תקציב, להפסקת התעצמות, ולעיסוק בלתי פוסק בקמפייני בחירות.

פגיעה אנושה בביטחון המדינה ופגיעה אנושה באיכות החיים בישראל.

למה זה קורה?

כי מכונת השנאה והרעש של האופוזיציה פועלת סביב השעון, ואילו הרוב הדומם... דומם.

למה אני מתכוון?

בימים אלו, מול ביתו של ח"כ ניר אורבך יש הטרדות והפגנות סביב השעון, צועקים על משפחתו שהם בוגדים ולא מרפים ממנו.

ניר מאמין במהלך של הממשלה הזו אל מול חלופת הכאוס, אך בן אנוש נורמלי יתקשה לעמוד אל מול האלימות וההרעשה הבלתי פוסקת.

אז אל מול פלוגות השנאה צריך להעמיד גדודי תמיכה.

עוד אתגר שמקשה על הממשלה הוא שכולם כבר התרגלו לטוב הזה. לממשלה נורמלית וטובה.

לוקחים את זה כמובן מאליו. גם חברי הקואליציה.

אסור שמפלגות משמאל ומימין ינסו למשוך לכיוון הבייס שלהם, כי זה יפרק את החבילה.

הכלל שקבענו עם הקמת הממשלה:

אף אחד לא נדרש להיכר מדעותיו וערכיו, אך כולם נדרשים להניח בצד מחלוקות פוליטיות ולהתמקד בשיפור חיי האזרחים. כולם נדרשים להתפשר.

אף אחד לא יקבל 100% מרצונותיו.
יש מי שאומרים לעצמם: "אני איים וארוויח נקודות. ממילא האחריות
על ראש הממשלה. זו לא בעיה שלי". הם טועים.
זו בדיוק בעיה שלהם. של כולנו.

אין לי כוונה להיות בן ערובה של אף אחד.
הממשלה תמשיך לקבל החלטות ביטחוניות ולאומיות באופן ענייני
ללא שיקולים פוליטיים.
כשצריך לפעול מול חמאס, פועלים.
כשצריך לקיים ריקוד דגלים, מקיימים.
כשרוצים לקדם תכנית חומש לקידום התעסוקה והחינוך בחברה
הערבית, מבצעים.

המשימה הלאומית היא כבירה והיא של כולנו.
מה שעומד כאן על הכרק הוא המשך תפקודה של מדינת ישראל אל
מול הידרדרות לכאוס, לסגידת היחיד, להתפרקות פנימית שתחזיר
אותנו לחולשה חיצונית. מה שחווינו לפני שנה.

מי שיתנהל בצורה חסרת אחריות,
הציבור כולו יבוא עמו חשבון.

מילה לאחיי בימין ובציונות הדתית

אנחנו גדלנו על הערך של **אחריות**.
אחריות כלפי מדינת ישראל ועם ישראל.
זה לא חכמה להחרים, לצרוח, להמציא חלופות שאינן קיימות, כמו
הטענה המומצאת של סמוטריץ' שהייתה בידיו ממשלת ימין.
אם היו לנתניהו 61 אצבעות הממשלה הייתה קמה.
גם נתניהו וגם גפני אמרו זאת מפורשות.
החכמה היא להתמודד מול מצב אמיתי. לקבל את ההחלטה הנכונה
עבור מדינת ישראל.
לא לצעוק כל היום מהיציע ולהעביר ביקורת על כל מה שזז.

אני מבין לגמרי ומקבל את הכעס על שלא הצלחתי לעמוד בכל
הבטחותיי.
הבטחתי לחלץ את ישראל מכאוס לתפקוד – **קיימנו**.
הבטחתי למנוע בחירות חמישיות – **קיימנו**.
הבטחתי לשנות את כל אופי הטיפול בחמאס – **קיימנו**.
הבטחנו להוריד מיסים – **קיימנו**.
הבטחנו להחזיר המוני מובטלים לעבודה – **קיימנו**.
אך לא הצלחתי לקיים את הבטחותיי בעניין רע"מ ומפלגות השמאל.
בדיעבד, השגיאה שלי הייתה במתן ההתחייבות הזאת מלכתחילה.
לא נכון להחרים מפלגות שמאל ציוניות.
נכון לדאוג לעמוד על מדיניות לאומית נכונה, וכך אני עושה.
כלומר, במקום לעסוק כל היום ב**מי**, יש להתמקד ב**מה**.

עכשיו, תבחנו רגע בראש פתוח את מדיניות הממשלה, ותשאלו את עצמכם האם זו באמת ממשלת שמאל:

- העברנו החלטה היסטורית להכפלת מספר המתיישבים ברמת הגולן, ולהקמת שני ישובים חדשים: "מטר" ו"אסיף".
- מנענו הקמת קונסוליה אמריקאית לפלסטינים בירושלים.
- שינינו ב-180 מעלות את המדיניות מול חמאס - מהכלה להתקפה. התוצאות טובות. לראשונה מזה שנים חזרו החיים לתושבי שדרות ועוטף עזה.
- העברנו החלטה על הקמת 14 ישובים ועיר חדשה בנגב. חזון בן גוריון!
- אנו ממשיכים לבנות ביהודה ושומרון בהיקף הרגיל.
- השבנו את ריקוד הדגלים למסלולו המסורתי ושבנו שיא עם למעלה מ-70 אלף (!) משתתפים שהניפו את דגל ישראל. במשמרת שלנו לא התקפלנו מול חמאס.
- איננו מוותרים על סנטימטר מארצנו ואיננו דנים על הקמת מדינה פלסטינית. מאידך, אני קשוב לשותפיי מהשמאל ולכן גם לא יהיו מהלכים הפוכים.
- העברנו לראשונה החלטה לקיים שימוע לשופטי בית המשפט העליון.
- העברנו שורה של רפורמות להגברת התחרות בכלכלה.

האם מישהו יכול ברצינות לטעון שזו ממשלה עם מדיניות שמאל?

אז מה בעצם מהות המתקפות של בן-גביר, סמוטריץ' וחלק מאנשי הליכוד?

האמת היא שאין להם הרבה על מה לתקוף את פעולות הממשלה, כי זו ממשלה טובה, ששומרת היטב על האינטרסים הלאומיים של ישראל. המתקפה היא על עצם הבחירה להקים את הממשלה במקום להמשיך בכאוס.

חלק מאנשי הליכוד, בן-גביר וסמוטריץ' אימצו לצערי פוליטיקה של זהויות, שזו בכלל המצאה של השמאל הרדיקלי בארצות הברית. אסביר:

פוליטיקה של זהויות היא פוליטיקה שאינה עוסקת במדיניות או בפעולות הממשלה (שכאמור, הן לא רעות), אלא עוסקת בזהות קבוצתית: "הספרדים", "הדתיים", "האשכנזים השמאלנים", "ישראל השנייה", "הביביסטים", "הרק לא ביביסטים".

בפוליטיקה של זהויות, אם אתה במחנה אחר, אתה אויב. אתה רע. ללא קשר לפעולותיך.

אם אתה נולד עם צבע עור לבן, אוטומטית אתה מוגדר פריבילג, תוקף. אם נולדת שחור, אוטומטית אתה מוגדר קורבן.

מהותך נקבעת לא על פי דעותיך, אישיותך או פעולותיך, אלא על פי הקבוצה אליה אתה משתייך.

אין מה להביא טענות או עובדות.

זה כמו אוהדי קבוצות כדורגל מתחרות שינסו לשכנע אלו את אלו. חסר סיכוי! כי כל מהותך היא ההשתייכות לקבוצה.

ולפי פוליטיקה של זהויות, למשל, גם אם ממשלה פועלת בצורה נכונה מול חמאס בעזה, או מצמיחה את הכלכלה ב-8%, או דואגת לאנשים

עם מוגבלויות, זה לא משנה, כי זו "ממשלה של ישראל הראשונה".
והפוך – תחת שלטון הליכוד, גם אם העיר שדרות חוטפת אלפי רקטות,
והליכוד מבליג ומסביר שאלו סוררים, ולכן מאפשרים להם לשרוף את
כל הדרום, ויש מיליון מובטלים - זה בסדר, כי זו ממשלה של נתניהו.

פוליטיקה של זהויות היא דבר איום ונורא. זה מה שעלול לפרק את המדינה שלנו.

נכון, הייתי שמח לו הממשלה שהקמנו הייתה כוללת גם מפלגות
נוספות המייצגות ציבורים נוספים.

המגזר החרדי למשל, לצערי אינו מיוצג בממשלה ע"י סיעותיהם בעיקר
בגלל בחירה צינית ומכוונת של נציגיו הפוליטיים.

אדגיש: זו בחירה מודעת שלהם שלא להצטרף לממשלה. **זו הדרה
עצמית.**

**מכל מקום, כראש הממשלה אמשיך לדאוג לכל הציבור, כולל קבוצות
שלא בחרו במפלגות הקואליציה.**

**חבריי, מי שמעמיד את הקבוצה שלו מעל המדינה, מסכן את קיום
המדינה.**

בדיוק בדרך זו איבדנו את המדינה הקודמת שהייתה לנו כאן בארץ
הזו לפני 2,000 שנה.

אף אחד לא הקשיב לאחר. כשוט שנאו. החרים.

קבוצה אחת לא הכניסה את אנשי הקבוצה האחרת לבתי הכנסת
שלהם. נשמע לכם מוכר?

סיפור קמצא ובר קמצא עסק בדיוק בכך – בחרם אוטומטי של יהודי
אחד כלפי יהודי אחר.

האיבה האוטומטית הגיעה עד כדי כך שקבוצה אחת שרפה את מאגרי
המזון של הקבוצה האחרת בתוך ירושלים הנצורה.

היהודים יכולים היו לשרוד עוד תקופה ארוכה תחת המצור הרומאי, אך המחרימים, הקנאים, אלו שבטוחים ב-100% שרק הם צודקים תמיד, הסתובבו עם חומרי בעירה ושרפו באש השנאה את האחרים. מעולם עם ישראל לא הצליח לקיים מדינה יהודית ריבונית ומאוחדת למעלה מ-80 שנה.

מדינת ישראל כעת בשנתה ה - 75, והפעם אנחנו חייבים להצליח.

אני בטוח שכל אחד ואחת מכם, אזרחי ישראל, מסכים איתי.

המדינה שלנו חשובה יותר מכל אינטרס מגזרי או כיתתי.

מנחם בגין, אגב, הבין זאת בעת פרשת אלטלנה, ובעוז רוח בלתי נתפס, מנע מלחמת אחים שהייתה מחריבה את המדינה שרק עתה קמה.

טובת המדינה מעל טובת המגזר.

זה נקרא **ממלכתיות**.

ומה עם מנסור עבאס?

מנסור עבאס מתגלה כמנהיג פוליטי אמיץ שמנסה להביא את החברה הערבית למקום טוב יותר.

לראשונה, מנהיג ערבי שמכיר בישראל כמדינת הלאום של העם היהודי. לראשונה, מנהיג ערבי שמנסה בכל מאודו לקדם את הצד האזרחי - כלכלי של אזרחי ישראל הערבים.

הוא מנסה בכל כוחו לפעול נגד הפשיעה בחברה הערבית, ולמגר את תופעת הנשק הבלתי חוקי.

אתם שמים לב שזה בדיוק מה שגם אתם רוצים?

בעניין מנסור, מגיע דווקא קרדיט למר נתניהו.

הוא אמר לי, כנראה בצדק: "מנסור מנהיג אמיץ. צריך לחזק אותו ולשתף איתו פעולה".

אני מסכים.

למדינת ישראל יש אינטרס לאומי גדול שדרכו של מנסור עבאס - דרך של שלום ושיתוף פעולה, ולא של איימן עודה - דרך של קיצוניות ולאומנות, תצליח.

יריבנו הפוליטיים טוענים שבגלל שיתוף הפעולה של הממשלה עם מנסור עבאס האויב מרים ראש.

זהו שקר.

האויב הרים ראש בארועי "שומר החומות", שקדמו להקמת הממשלה. הארועים אכן חשפו בעיה חמורה שהלכה וצמחה מתחת לפני השטח, והגיעה לנקודת רתיחה.

אנחנו מטפלים בזה.

יריבינו, נתניהו, בן גביר וסמוטריץ', מאשימים אותי במותם של נרצחי הפיגועים האחרונים, ומטילים את זה שוב על שיתוף הפעולה עם מנסור.

גם זה שקר נוראי.

כבר 130 שנה שהציונות מתמודדת עם עשרות גלי טרור (קשים הרבה יותר), כולל גל הבודדים לפני מספר שנים, שגבה את חייהם של חמישים אזרחים.

תמיד התגברנו, וגם הפעם נתגבר.

אך ההאשמה הזו שלהם היא נוראה ואיומה.

נתניהו צייץ וזעק שהכגנת דגלי פלסטין באוניברסיטת תל אביב היא באשמת בנט.

שוב שקר.

ההכגנה השנתית הזאת מתקיימת כבר עשר שנים במשמרתו (תבדקו בגוגל).

האמת היא די פשוטה: הממשלה בראשותי מקיימת את המדיניות הביטחונית התקיפה מזה עשר שנים - ביהודה ושומרון, מול עזה, מול איראן - למעשה בכל החזיתות.

לא איפשרתי ולא אאפשר לשיקולים פוליטיים להשפיע.

ובחזרה למנסור עבאס—למדינת ישראל יש אינטרס לסייע למנסור להתחזק בציבור הערבי, להביא הישגים לחברה הערבית,

אחרת נקבל את בל"ד ואת איימן עודה.

אנחנו ממשיכים קדימה.

מה אני מבקש מכם, חבריי בציבור הדומם?

לא להותיר אותנו לבד בזירה.
להשמיע קול.
להפיץ את הבשורה שלנו - שאנשים הגונים, עם דעות שונות,
שאוהבים את המדינה יכולים לשבת יחד ולפעול לטובתה.
לספר שעברנו מעידן "אני" לעידן "אנחנו".
לשתף את המכתב הזה ודומיו.
לארגן משמרות תמיכה ו"בעד" מול בתי ח"כים.
להירשם אצלנו לפעילות של הפגנות תמיכה, טלפונים, התנדבות.
לא להשאיר את הזירה למכונת השקר.

לא מספיק לגשת אליי ולומר לי: "תהיה חזק. אל תוותר".
תפעלו. ברשתות. בשטח. בכל מקום.

אין לנו ארץ אחרת. לכן לעולם לא נוותר.
זה בנפשנו.

באהבה גדולה,
נפתלי בנט.

the 1990s, the number of people in the world who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion.

There are a number of reasons why the number of people in the world is expected to increase. One of the main reasons is that the number of people who are under 15 years of age is expected to increase. This is because the number of people who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion.

Another reason why the number of people in the world is expected to increase is that the number of people who are under 15 years of age is expected to increase. This is because the number of people who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion.

A third reason why the number of people in the world is expected to increase is that the number of people who are under 15 years of age is expected to increase. This is because the number of people who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion.

Finally, a fourth reason why the number of people in the world is expected to increase is that the number of people who are under 15 years of age is expected to increase. This is because the number of people who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion.

In conclusion, the number of people in the world is expected to increase in the 1990s. This is because the number of people who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion.

The number of people in the world is expected to increase in the 1990s. This is because the number of people who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion.

The number of people in the world is expected to increase in the 1990s. This is because the number of people who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion.

The number of people in the world is expected to increase in the 1990s. This is because the number of people who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion.

The number of people in the world is expected to increase in the 1990s. This is because the number of people who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion.

The number of people in the world is expected to increase in the 1990s. This is because the number of people who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion.

The number of people in the world is expected to increase in the 1990s. This is because the number of people who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion.

The number of people in the world is expected to increase in the 1990s. This is because the number of people who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion.